

Boix, Box

Nom botànic:	<i>Buxus sempervirens</i>
Nom en català:	Boix, Box
Nom en castellà:	Boj
Nom en èuscara:	Ezpel
Nom en gallec:	Buxo
Nom en portuguès:	Buxo
Nom en francès:	Buis
Nom en anglès:	Boxwood
Nom en italià:	Bosso
Nom en japonès:	Tsuge

Característiques: Arbre o arbust de fulla perenne de creixement lent però constant, molt utilitzat per la formació de sets; pot arribar a una alçada de 6 ó 8 metres, es pot veure algun d'aquesta alçada en el Parc de Ordesa (OSCA). Floreix de març a maig. Fulles simples amb un sol nervi principal dels costats del qual surten els nervis secundaris, fent un conjunt amb aspecte de ploma d'ocell (fulles pinnades). Fulles senceres i sense pèls, fulles i branques oposades, la cara inferior de les fulles verda, no grisenca, tot l'any verdes, coriàcies de 2 a 4 cm.

Situació: A l'exterior a plena llum del sol tot l'any, també suporta molt be l'ombra. No li agrada els corrents d'aire, mireu de protegir-lo del vent.

Reg: Abundant a l'estiu i moderat a l'hivern, deixeu secar el substrat entre regs.

Adob: D'abril fins octubre a la primavera ric en nitrogen, i a la tardor amb adob abundant d'alliberament lent.

Trasplantament: Cap a la primavera o a la tardor cada 2 ó 3 anys, retallarem les arrels i traurem les danyades o mortes.

Substrat: 80 % akadama i 20 % volcànica o pomice.

Podat: Al final de l'hivern; suporta les podes fortes i rebrota molt be per el tronc, però hem de vigilar al tallar branques grosses perquè no cicatritza massa be. Elimineu les fulles amb la ma quan comencin a tornar-se grogues.

Pinçat: Durant el creixement quan el brot sigui de sis o vuit parells de fulles, tallar a dos o tres parells per fer augmentar la densitat de les branques. Al juny es pot tornar a pinçar els brots excessivament llargs, reduir-los a tres o quatre fulles.

Defoliat: Parcial, deixant fulles a la punta de la branca i pinçant la gemma terminal. Retoqueu el contorn al setembre.

Filferat: Tot l'any però no deixeu el filferro de coure molt de temps perquè li és perjudicial; vigileu la fusta que es molt dura i trencadissa.

Paràsits i malalties: Rares vegades és atacat, però es molt sensible a l'atac de la phitophora i fongs similars que podreixen l'escorça. (Síntomes: branques seques, fulles color tabac) als primers símptomes el tractarem en un fungicida sistemàtic i la fusta seca en polisulfur de cal.

Propagació: Es pot obtenir per esqueix madur o branques ben desenvolupades a l'octubre, en una barreja de torba i sorra, també a la primavera abans que surtin els brots.

Varietats: b. baleàrica, b. microphylla, b. harlandii, b. sinicio.

Altres dades i curiositats: Es tracta d'un arbre molt apreciat per la seva fusta que es molt densa i dura, d'un color groc, molt apreciat per fer-ne flautes, pipes, culleres i mànecs d'eines, a estat molt explotat, per això es difícil trobar arbres grans i molts creuen que es un arbust.

